

15. září

15.9.

3. třída

čtu si knížku

list na pondělí

PÍŠANKA

PRV

Eda je tu! Směje se od ucha k uchu, když mě vidí. Drží mi místo. Budeme sedět zase spolu v druhé lavici. Paní učitelka Cibulová se během letních prázdnin vdala a nyní se jmenuje Pokorná. Jonáš si na táboře zlomil ruku. Aktovku mu do třídy přinesla jeho maminka. Budeme Jonášovi pomáhat, aby vše zvládnul.

- Povídejte si, co se o prázdninách přihodilo vám, co jste zažili.
- Proč bude potřebovat Jonáš pomoc? Dej si jednu ruku za záda nebo do kapsy a zkus si připravit věci z aktovky na lavici a zase sklídit. Je to snadné?
- U podtržených slov urči slovní druhy.

ČJ - společně

Seřaď jména dětí podle abecedy a napiš je do sešitu.
Eda, Milan, Bára, Pepík, Zuzana, Jonáš, Ája, Toník, Jana, Martina, Simona, Vašek

Pokud začínají slova stejným písmenem, řadí se podle druhého nebo dalšího písmene.

Září

Nevím, proč se první podzimní měsíc jmenuje září. Sluníčko už tolik nezáří jako v létě a ráno je často mlha. Nezáří ani voda v rybníku. Nezáří tráva, protože její stébla už vybledla. Nezáří ani já, protože prázdniny skončily. Musím jít zase do školy. Nastanou mi povinnosti. Budu dělat domácí úkoly. Může mi to někdo vysvětlit?

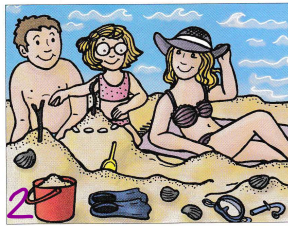
- Našli byste vysvětlení, proč se tento měsíc jmenuje září? Najdi na internetu.
- Proč chodíme do školy a musíme plnit školní povinnosti?
- Nahraď slovo nezáří v textu jinými slovesy.
- Najdi slovo se slabikotvorným r, l.
- Vyhledej slovo s dvojhláskou.

UČ: str.6

SLOHOVÁ CVIČENÍ – VYPRÁVĚNÍ

1. Vyprávěj podle obrázků, kde byli Petr a Anička o prázdninách. Ke každému obrázku zkus vytvořit alespoň čtyři věty.

! Ve vyprávění má každá věta své místo. Abychom na nic nezapomněli, můžeme si připravit osnovu vyprávění.

a) Přines si do školy nějakou pohlednici, fotografii nebo jinou upomínku na to, kde jsi byl/a o prázdninách. Připrav si krátké vyprávění pro spolužáky. Můžeš použít připravenou osnovu.

Osnova:

1. Kde jsi byl/a?
2. S kým jsi tam byl/a?
3. Co zajímavého jsi viděl/a či prožil/a?
4. Jak to dopadlo?
5. Co se ti nejvíce líbilo?

PS: str. 3

7. Přečti text a spočítej věty. Jejich počet zapiš do kroužku.

Mnoho krásných dní prožila Anička u babičky a dědečka. Jenže všechno musí skončit. I ty prázdniny skončily a dětem nastala škola. Anička se musela připravit na cestu domů. Vyběhla na dvorek. Dědeček se za ní ohlédl a viděl, jak otvírá chlívky, jak se dívá na kozu, na králíky, na husy. Jen se s nimi rozluč, řekl si dědeček pro sebe, starala ses o ně a mají tě za to rádi.

(Jan Ryska: Anička a její přátelé; upraveno)

- a) Modrou pastelkou podtrhni, kde Anička trávila prázdniny.
- b) S jakými zvířaty se Anička přišla rozloučit? Podtrhni zeleně.
- c) Ve třetí větě zakroužkuj trojslabičná slova.
- d) Vypiš slova vzájemně souřadná. Dopln k nim slovo nadřazené.

e) U slov *k r á s n ý c h* a *o h l é d l* označ hlásky (samohláska ○, souhláska ×, slabikotvorná souhláska ⊗).

8. Soutěž. Z daných písmen sestav co nejvíce slov. Zapisuj je do sešitu nebo na lístečky. Potom zhotov, kolik se ti jich podařilo sestavit.

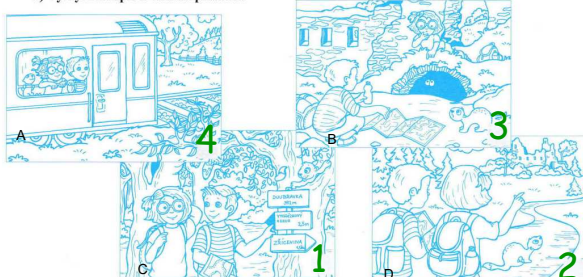
H L R E A S D O P T

UČ, str. 4-5

SLOHOVÁ CVIČENÍ – VYPRÁVĚNÍ

1. Dovedeš vyprávět příběh podle obrázků?

- a) Očíslej obrázky tak, jak si myslíš, že události následovaly za sebou.
- b) Ke každému obrázku vytvoř alespoň dvě věty. Věty napiš do sešitu.
- c) Vymysli nadpis k celému příběhu.

UČ, str. 6

písanka 5

h h h h h

hle
 Napiš slovo podľa obrázku.
 HOUBA
 Vyber jen slovesa a napiš je: hledá, husa, holi, hraje, běhá, hloh.

k k k k k

klek
 Napiš slovo podľa obrázku.
 KLEC
 Napiš zvierata, ktorá začínajú na k. Porovnej počet s kamarátom/kamarátkou.

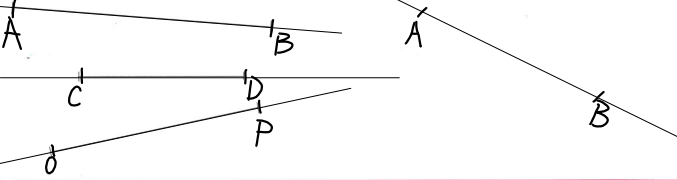
krokodýl, klokan, křeček, kočka, kohout, kakadu, králik,
 Počet:
 krůta, kukačka, kůň, kapr, kos, kuře, kachna, kvočna, kivi

Opíš jména dětí. Zjistí, kdo z nich má svátek v září.
 Eva Lubor
 Tofie Marek
 Irma Oleg
 Adéla Denis

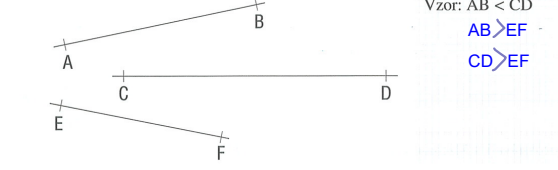
Říkej rychle: Klapka klapla.
 5

Péto a Domčo, sešit máte ve škole,

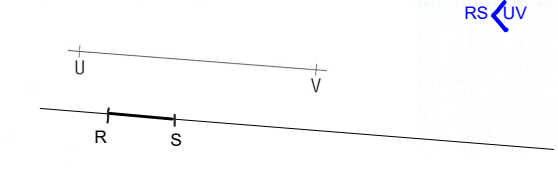
1 narysujete si až se vrátite. Narysuj úsečky AB, KL, EF.

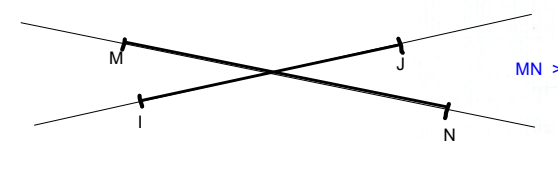
3 Pomocí proužku papíru nebo kružítka porovnej úsečky AB, CD a EF.

4 Narysuj úsečku RS a porovnej ji s úsečkou UV.

5 Narysuj úsečku MN a úsečku IJ. Úsečky porovnej.

PRV - UČ: str. 9:

Cesta do školy

Cestou ze školy domů si prohlédněte dopravní značky, které se nacházejí v nejbližším okolí. Všimněte si, jak se barevně odlišují. Zjistíte, co znamenají.

Dopravní ruch musí mít určitý řád. Ten zabezpečují **dopravní značky, světelné a zvukové signály a dopravní zařízení.**

1) Dopravní značky

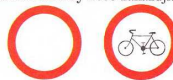
Dopravní značky jsou: A. svíslé, B. vodorovné.

A. Svíslé jsou umístěny na sloupcích, panelech nebo různých stojanech trvale nebo dočasně zabudovaných do terénu. Mají různý význam.

a) Výstražné značky dávají výstrahu:

b) Zákazové značky něco zakazují:

c) Příkazové značky něco příkazují:

d) Značky upravující přednost:

e) Informativní značky něco vysvětlují:

B. Vodorovné dopravní značky jsou vyznačeny přímo na vozovce (např. vyznačený přechod pro chodce, tzv. „zebra“).

Některé z uvedených dopravních značek znáte, význam ostatních si společně vyhledejte.

2) Světelné a zvukové signály

Signál s červeným světlem **Stůj!**

Signál s oranžovým světlem **Pozor!**

Signál se zeleným světlem **Volno.**

Signál pro chodce **Stůj!**

Signál pro chodce **Volno.**

Zvukové signály slouží k bezpečnější orientaci nevidomých osob (slepčů) na přechodech pro chodce.

3) Dopravními zařízeními jsou například dopravní kužely.

PRV - UČ: str. 10:

Co potřebuje znát chodec?

- Tam, kde je **chodník**, musí chodec užít chodníku.
- Tam, kde chodník není, chodí chodci po **levé krajině** nebo při **levém okraji vozovky**. Vidí tak včas protijedoucí vozidlo.
- Je-li blíže než 50 m **přechod pro chodce, podchod** nebo **nadchod**, musí chodec přecházet jen na takto vyznačených místech.
- Chodec nesmí vstupovat na přechod bezprostředně před blížícím se vozidlem.

**PŘI PŘECHÁZENÍ BUĎME VŽDY OPATRNÍ.
NIKDY NESMÍME VSTOUPIT DO VOZOVKY BEZ ROZHLÉDNUTÍ.**

Co potřebuje znát cyklista?

- Je-li zřízen jízdní pruh pro cyklisty nebo stezka pro cyklisty, je cyklista povinen jich užít.
- Cyklista mladší patnácti let musí mít na hlavě řádně připevněnou ochrannou přilbu.
- Dítě mladší deseti let smí na silnici jet na kole jen pod dohledem cyklisty staršího patnácti let.
- Na kole se nesmí jezdit po chodníku, aby nebyli ohroženi chodci.
- Na pozemní komunikaci jezdíme na kole vždy jednotlivě za sebou při pravém okraji vozovky.
- Změnu směru oznamujeme upažením ruky.

Podle obrázku zkontrolujte, zda je vaše kolo vybaveno pro jízdu na pozemních komunikacích. (Co znamená termín **pozemní komunikace** vám vysvětlí učitel nebo rodiče.)

Technické požadavky na jízdní kolo za normální viditelnosti:

1. dvě na sobě nezávislé brzdy
2. zvonek
3. přední odrazka bílé barvy
4. oranžové odrazky na pedálech a v paprscích kol
5. zadní odrazka červené barvy

Za snížené viditelnosti navíc:

6. přední světlomet s bílým světlem
7. zadní svítlna s červeným stálým nebo přerušovaným světlem

PRV - PS: str. 6:

7. Hledejte v osmisměsíce měsíce kalendářního roku, dopisujte je k vhodným obrázkům a potom je seřadte podle ročních období. Zbývající písmena tvoří tajenku:

jaro: _____

léto: _____

podzim: _____

zima: _____

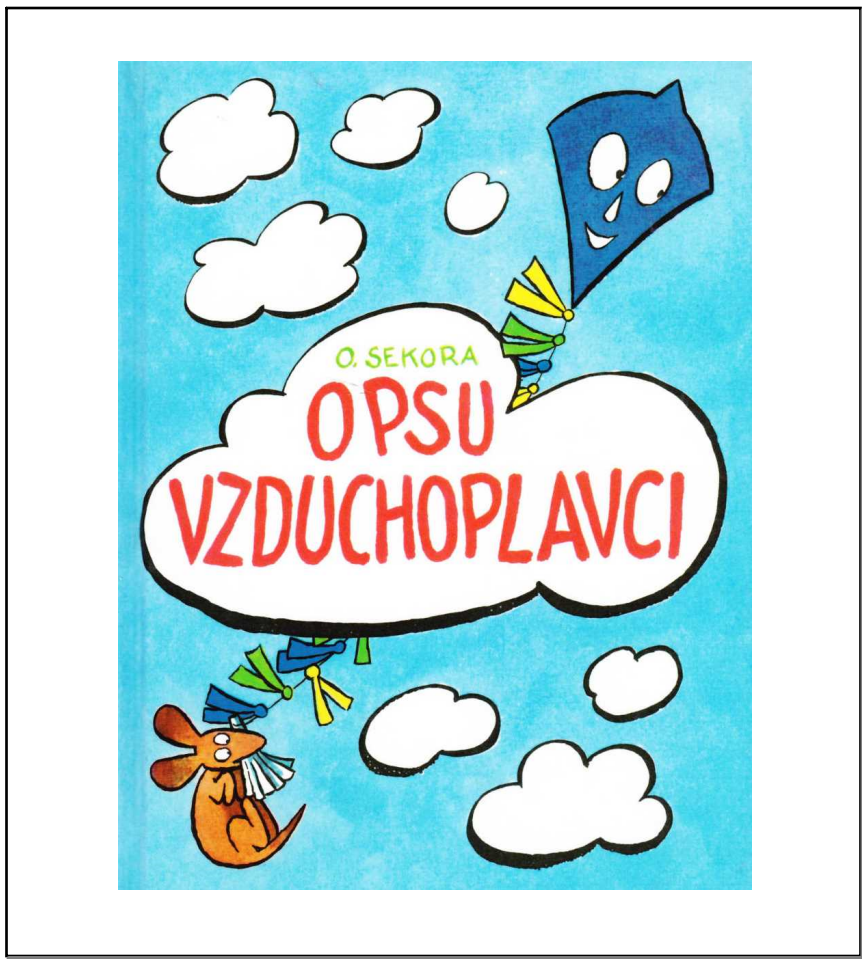
8. Nakreslete přírodniny, které v jednotlivých ročních obdobích najdete v přírodě.

jaro

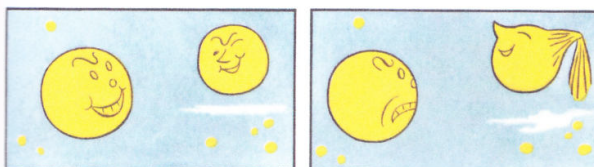
léto

podzim

zima

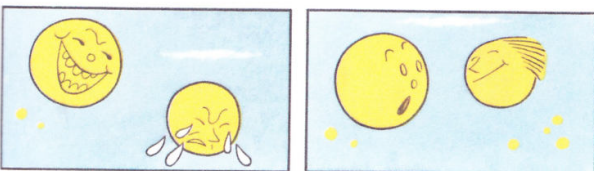
KDO JE HEZČÍ?

Dvě hvězdy se o to přely a ta menší řekla: „Podívej se, jaký mám účes! Takovým se ty nemůžeš pochlubit!“

Ale najednou tu proletěl roj raket a hvězdě vlasy ustříhl.
Ta větší se dala do smíchu. „Už nebudeš tak hezká. Heč!“
Menší plakala, ale najednou se obrátila. „A koukej! Už mám zase jinší účes. Ten nejnovější. Heč, heč!“

25

POVÍDÁLKOVA NEHODA

Koukejte se, to je nadělení! Co se to Povídkovi přihodilo! Chtěl Ivance zase něco nového ukázat. „Pojď, podíváme se dnes do zoologické zahrady,“ řekl. „Nejprve půjdeme do klece k tygrovi.“ Zamával rukama a obrázek s tygrem hned ožil. Povídálek vzal Ivanku za ruku a hop do klece! Jenže co se tam stalo: Jak tygr uviděl Povídku, hrozně zařval a chtěl ho sníst. Nerozumná Ivanka zapomněla, že je jen v obrázku, lekla se, vypískla jako myš a utekla.

Nu a v té chvíli kouzlo zmizelo. Obrázek se přestal hýbat – ale Povídálek, chudák, ten tam zůstal. A teď tam, nebožák, bude tak dlouho, dokud maminka nebo někdo jiný nepoví Ivance, jak to v zoologické zahradě opravdu vypadá. Teprve potom bude Povídálek osvobozen. A pak se nám jistě po několika stránkách zase objeví.

26

O UBREČENÉM PETROVI

O klukovi, který pořád brečel, nemůže být ani hezká, ani dlouhá pohádka. Však také není. Petr opravdu pořád brečel. Ráno, v poledne i večer, až rodiče hlava brněla. Bééé, bééé, bééé. Jako by ani nic jiného neuměl.

„Kdyby to aspoň k něčemu bylo,“ říkal tatínek.

„Kdyby se to dalo aspoň k něčemu využít,“ vzdychala maminka.

To je pravda. Jen tak nadarmo brečet nemůže. Tatínek a maminka tedy přemýšleli, jak by se to dalo zařídit. A nakonec na to přišli. Postavili ubrečeného Petra na pole do zelí, aby tam svým brekotem plašil zajíce. A tu vodu, kterou vyplakal, chytali do hrnce a zalívali tím.

Nakonec byl ubrečený Petr přece jen něčím užitečný.

27

PEJSEK A KOČIČKA A DVĚ DĚTI

Byl jednou jeden pesek a kočička a ti se měli spolu rádi. Pěkně si hráli, Rek uměl sám chodit pro nákup, a když nakoupil, přinesl pokaždé všechno domů v pořádku. Líza se zase uměla tak čistě umývat, že by to ani žádné dítě nedovedlo. Ale jednou je uviděli Karlík a Eva, takové neposedné děti. „Podívej se, tu je pesek a kočička. Budeme se s nimi bavit.“ Hned je chytili, tahali je a měli z toho radost. To víte, děti! Některé vůbec nevědí, jak mají se zvířaty zacházet, a Karlík a Eva nakonec pejska a kočičku hrozně trápili. Ach,

28

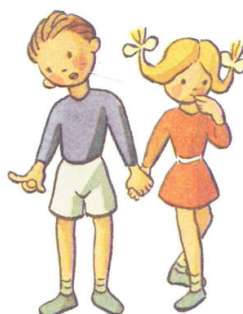

to si naše zvířátka oddechla, jakmile se dostala na svobodu! Honem se trochu olízala, trošičku ošetřila a rovnou k lékaři.

Lékař se zhroutil. Zavolal ještě jednu lékařku. „Máme tu dva utrápené pacienty. Děti je měly v rukách a velice je potrápily. Musíme je prohlédnout.“ Proklepal a poslechl pejska, lékařka přiložila sluchátko na srdce kočičky. Ta se nesměla ani pohnout, jenom jazyk vyplazovala, aby se na něj lékařka podívala. „Musíme s vámi do nemocnice,“ řekl lékař. „Tam vás ovážou a tam si poležíte.“

V nemocnici pejska a kočičku ovázali a položili do postelí. „Chudáčci,“ řekli. „Moc vám děti ublížily. Musíte tu zůstat tak dlouho, dokud nebudete oba docela zdraví.“

Tak tam oba leželi a bylo jim v nemocnici dobře. Zato Karlík a Eva se zamysleli: „Jak je teď smutno bez kočičky a pejska. Měli bychom je navštívit a něco

29

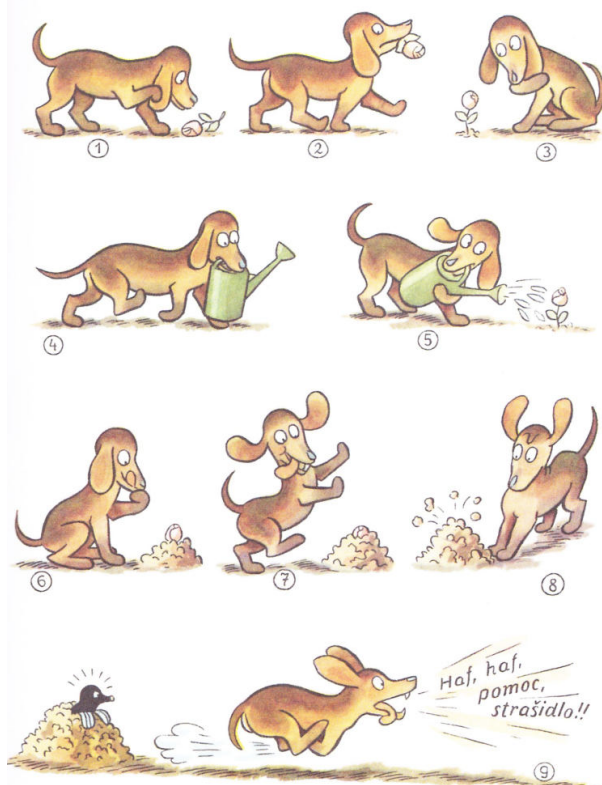

jim přinést, aby se na nás nezlobili.“ Tak je tedy navštívili. Přinesli jim kytice, kosti, pečivo, kůže ze salámu a Karlík vzal kočičce do balíku tři myši. A pak si slíbili, že už ani kočičku, ani pejska tahat nebudou. „Ještě bychom jim ublížili. Oni se sami pobaví nejlíp.“ A raději dali pak pejskovi a kočičce pokoj.

30

CHLOUPEK ZASADIL RŮŽI

31

SEŠIT PAVLA PATLALA

Jak mohlo někomu napadnout, že si Pavel přestane hrát, když začne chodit do školy? Cožpak nikdo neznal jeho pěkné hračky? Cožpak nikdo neviděl jeho medvídka, jeho hasiče, vlak, ba ani panenku, kterou měl tolik rád? A ještě mnoho jiných věcí měl. To byste se podivili, když přišly děti

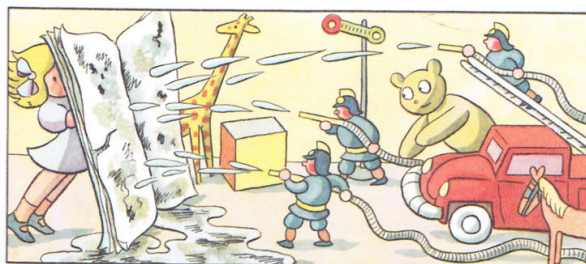
ze sousedství. Všechno si rozložily po zemi a tak se zabraly do hraní, že kdyby je maminka neposlala večer domů, hrály by si s Pavlem až do rána. Takové pěkné hračky to byly.

Ale ve škole! Tam z Pavla velkou radost neměli. Kdo by jí také mohl mít? Pavel totiž umazal, co se dalo. Jeho ruce nebo jeho školní sešit, to byl prostě hrůza. Všechno pomazané, v sešitu rožky ohnuté, stránky natržené, darmo povídat. Snad ho ani doma čistotě neučili.

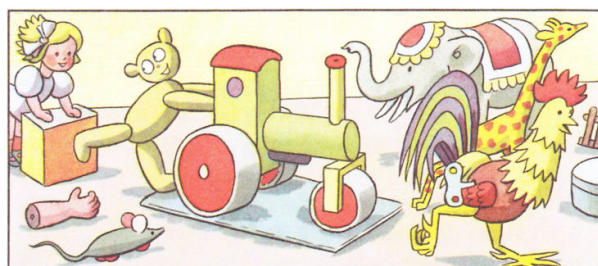
32

A jaký nepořádník to byl! Ani nevěděl, že mu jednou sešit spadl mezi hračky. „Něco mi leží na komínu. Sundejte to!“ zanaříkal plechový vláček. „Hm, je to jen z papíru!“ zatroubila lokomotivě pod kola frkačka z pouti. Ale medvěd nebyl jen tak hr!, hrr! Povádal, že si to musí prohlédnout. Otevřel sešit, a otevřel jej rovnou před panenkou. Jejdanenky, to neměl dělat. Jak uviděla něžná panenka před sebou tolik špinavé hrůzy, bác, omdlela zděšením a padla k zemi.

„Honem, polejte ji,“ volala polekaně zlámaná žlutá pastelka. Malá kropicí konvička přichvátala s vodou jako na koni. Ale panenku nepokropila. „Co ti to napadá,“ vyskočila panenka. „Vždyť bys mně pomácela šaty! Dáme se všichni raději do sešitu!“ A honem běžela pro hadr a pro kartáč. Medvídek zatím pelášil po všech čtyřech pro hasiče. „Trááá-dááá, trááá-dááá!“ Přihnali se až z druhého kouta světnice. Konvička jim dala vodu a už začali kropit sešit. Všechny strany, všechny skvrny postříkali a panenka za nimi drhla

33

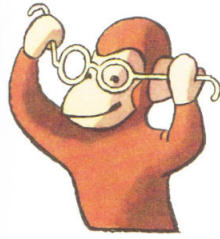
kartáčem a hadrem, jak jen mohla. Ze sešitu teklo tolik špíny, že pod nimi byla černá záplava.

„Teď to uschne,“ těšili se, když dokončili umývání, „a bude to dobré.“ Ale chyba lávky. Když sešit uschl, celý se zkroutil. Harmonika by se nedovedla lépe zkrabatit. Sešit nyní vypadal ještě hůř než předtím. „Co teď?“ chytla se za bradu panenka. „Co teď?“ zabručel medvěd. „Já vím, já vím,“ zapištěla radostně běhací myška. Rozjela se po zemi až za knihovnu, kde stála Pavlova válcovačka. Řidič jen koukl z okna, povzdechl: „Aha, zase nová práce!“ a za chvíli jezdila válcovačka po sešitu. Ta to uměla. Jela tam, jela nazpět a brzo byl sešit rovný, jako by byl vyžehlený.

„To bude Pavel koukat,“ radovaly se loutky. Sešit byl čistý jako ze skla. Ale ty chyby v něm! Ve škole by nestačili spínat ruce. „Málo platné, ty jsi nejchytřejší,“ obrátily se hračky na opičku. „Ty opravíš chyby.“

Tak si opička nasadila brýle, vzala plnicí pero a všechny

34

chyby opravila. Když pak ve škole viděli Pavlův čistý sešit a všechno bez chyb, řekli mu, že se už teď může podepisovat Pavel Nepatlal.

Ivance se jeden kluk v mateřské škole chlubil, že má doma ve hračkách „t a k“ velikou loď. Milan se ten kluk jmenoval. „Tak velikou,“ říkal a roztahoval doširoka ruce. „Tak,“ opakoval a znovu roztáhl ruce. Tak je roztáhl, až mu praskl pod ramenem svetr. To se děti, které to viděly, rozesmály. A teď, když se mluví o Milanovi, říkají: „To je ten, který se tolik chlubil, že mu od toho svetr praská.“